

Het openen van gesloten menszijn en afgesloten godsdienstig denken. Het moet in elke tijd weer opnieuw gebeuren.

Socrates deed het.

Jezus en Paulus deden het.

Franciscus van Assisi beeldde het uit.

Luther probeerde het.

Open verlichtingsdenkers deden het.

Het Tweede Vaticaans Concilie drukte het uit in vele nieuwe teksten.

Paus Franciscus probeert het al enkele jaren

En telkens kwam er hevige tegenreactie.

Zo ook nu tegenover paus Franciscus.

Wat al bezig was aan aartsconservatieve tegenreacties na het laatste concilie,

is nu verhevigd door de vernieuwingen van paus Franciscus.

Titulair kardinaal Viganò haalde onlangs weer zwaar uit:

“Paus Franciscus ontmantelt de zetel van Petrus, zijn hervormingen zijn een voorbode van de komst van de Antichrist.”

Andere kardinalen regeerden eerder al op eenzelfde apocalyptische wijze:

kardinaal Burke, kardinaal Caffarà, kardinaal Brandmüller, kardinaal Müller en kardinaal Eijk.

Hun heftige reacties verraden wat er echt bezig is vandaag:

het aartsconservatieve katholieke denken heeft geen betekenis meer voor en impact op de moderne tijd.

Het is voor de meeste moderne mensen alleen maar een aansporing om hun autonomie in ‘geloof en geweten’ verder op te nemen, in dialoog met elkaar.

Wie wel nog gelezen, bekeken en beluisterd wordt, is paus Franciscus,

die in alle kwetsbaarheid

weer het licht van het evangelie laat schijnen,

die vrijmoedig het open menszijn en godsdienstig denken ondersteunt en bevordert.

jpv

11/03/2020